

Enkö mää sitä jo sanonut...

Posted on [22.3.2011](https://www.helehilt.fi/2011/03/22/) by [helehilt](https://www.helehilt.fi/)

Kyllä vahingonilo tosiaan on iloista aidointa – ja tässä adjektiivi ”aito” on kerrankin paikallaan, toisin kuin poliitikkojen puheissa.

Olen vuosikaudet kiukutellut eräälle suurelle kustantajalle sen tavasta kohdella kirjoittajiaan ylimielisesti ja röyhkeästi. Tavaraa markkinoille, äkkiä ja paljon. Sama tauti on tarttunut kustannusmaailmassa muihinkin. Nimekemäärä on nostettu, laadunvalvonta on heikentynyt.

Kirja-ala ei voi perustaa toimintaansa jatkuvan kasvun tavoitteluun. Eivät suomalaiset määräänsä enempää kirjoja osta.

Yksi konsti tosin vielä olisi. Sodanjälkeisinä vuosina Suomessa ostettiin tavattoman paljon kirjoja. Kun saatavilla ei ollut kukkakimppua eikä suklaarasiaa, vietiin tuliaisiksi kirja. Jospa siis järjestettäisiin pula-aika? Japanissahan on **Björn Wahlroosin** mukaan jo ”pieni tuotantohäiriö”. Ehkäpä markkina tekee korjausliikkeen aiheuttamalla meillekin pula-ajan.

Kustannusala on kriisissä. Sanoma-konsernin nokkamies, hollantilainen **Jacques Eijkens** sanoi, että muutos tekee kipeää. Jos suomalaiset liittävätkä kaunokirjallisuuteensa jotakin kansallisia arvoja, niin pitäkööt kansalliset arvonsa, jos ne näkyvät plussana taseessa. Jos ne näkyvät miinuksena, joutavat jonkin pienen pohjoisen maan kansalliset arvot roskakoriin. Pääasia on, että kirjailija on livenä kännykässä, aina ja kaikkien kanssa.

Otavan perheestä yksi capo loikkasi Bonnierin leipiin. Se on vähän sama kuin Luca Brazi olisi siirtynyt Corleonen perheestä Sollozzon riveihin. Wsoy:stä lähteneet Siltalan veljekset perustivat jo muutama vuosi sitten kaupungin itälaidalle oman mafiaperheensä.

Samaan aikaan toisaalla kustannusväkeä ajelehtii kustantamosta toiseen, joukossa myös kustannustoimen monialaluusereita, jotka ovat näyttäneet kyvyttömyytensä monissa tehtävissä.

Kyllä jämpä on niin, että kustannusala on ihan omin pikku kätös sössinyt asiansa ja parkuu nyt niin että suolaiset kyneleet putoilevat jakku- ja liituroitapuvulle.

Ai niin. Nyt kustantajien pitäisi muistaa, että kriisissä on aina myös uuden mahdollisuus. Ota tutti, kustannusala. Pyyhi kynelees, niistä nenäs. Kyllä se siitä.

Se vahingoniloni johtuu siitä, että nyt pääsen sanomaan, että mitäs minä sanoin.

Kirjoittaja

Lasse Koskela

tietoasiantuntija

Keskustakampanuksen kirjasto

Helsingin yliopiston kirjasto